

Sygn. akt VI P 729/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Beata Young

Protokolant Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko K. G. (1)

o wynagrodzenie, należności z tytułu podróży służbowej, ekwiwalent za urlop, zapłatę

I. oddala powództwo

II. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu na rzecz pozwanego.

III. Kosztami sądowymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn akt VI P 729/15

UZASADNIENIE

Powód K. B. w pozwie z dnia 26 02 2015r. wniesionym przeciwko K. G. (1) wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1776, 26 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 10 12 2014r. oraz kwoty 1765 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 20 12 2014r. do dnia zapłaty wskazując , iż wnosi o zapłatę zaległego wynagrodzenia za listopad i grudzień wraz z ryczałtami , ekwiwalentem oraz wyrównanie do delegacji krajowej za miesiąc X / 2091, 26 zł/, diety w wysokości 900 zł oraz ryczałtu za noclegi w kwocie 540 zł / razem 1440 zł / , za służbowe rozmowy telefoniczne 80 zł , za zakup wody podczas awarii pojazdu 50 zł , za paliwo na dojazd do pracy 400 zł , koszty miały zostać zwrócone niezwłocznie , jednak powód nie otrzymał zwrotu.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. G. (1) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu .

Pozwany wskazał, iż wypłacił wynagrodzenie powodowi wraz z ryczałtami i ekwiwalentem za urlop , zaś żądania powoda o zapłatę za służbowe rozmowy telefoniczne , za zakup wody podczas awarii samochodu oraz za paliwo na dojazd do pracy w łącznej kwocie 530 zł są niezasadne. Powód otrzymał od pozwanego na czas zatrudnienia telefon służbowy z limitem kosztów w kwocie 50 zł brutto miesięcznie . Pozwany nie ustalał z powodem możliwości korzystania prze powoda z prywatnego telefonu do celów służbowych . Powód w celu uzyskania zwrotu wydatków służbowych powinien złożyć faktury lub rachunki dokumentujące zakupy , wystawione na firmę , nic takiego nie miało miejsca, pozwany nie podpisywał z powodem zobowiązania do pokrywania kosztów dojazdu do firmy, a żaden przepis nie obliguje pracodawcy do ponoszenia kosztów dojazdów do pracy swoich pracowników.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

W dniu 14 10 2014r. strony zawarły umowę o pracę na okres próbny na okres od dnia 14 10 2014r. do 31 12 2014r. , na mocy której powód został zatrudniony u pozwanego na stanowisku kierowcy kat C+E w pełnym wymiarze czasu pracy , postanowienia które nie znajdują się w niniejszej umowie zawarte są w regulaminie pracy i jego załącznikach , które stanowią integralny załącznik (nr 1) do niniejszej umowy ; wynagrodzenie pracownika będzie się składać z – stawka płacy zasadniczej – wynagrodzenie / uposażenie 1680 zł brutto ; ryczałt za pracę w porze nocnej w ramach czasu pracy 17 zł ; ryczałt za nadgodziny 50 % -120 zł , ryczałt za dyżury 2 zł ; diety krajowe i międzynarodowe na zasadach określonych w regulaminie pracy w załączniku nr 5 do ww regulaminu . strony postanowiły, iż każdej z nich przysługuje 14 dniowy okres wypowiedzenia .

Dowód : umowa o pracę z dnia 14 10 2014r. k. 7

W załączniku nr 5 do regulaminu pracy strony pozwanej zgodnie z § 6 pracownikowi przysługują następujące świadczenia od pracodawcy w zakresie podróży służbowej krajowej :

6. diety

7. 30 zł / doba :

a) jeżeli podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę

- w pełnej wysokości – gdy podróż służbowa trwa ponad 12 godzin

-w 1/2 wysokości – gdy podróż służbowa trwa od 8 do 12 godzin

- nie przysługuje , jeżeli trwa mniej niż 8 godzin

b) jeżeli podróż pracownika trwa dłużej niż dobę :

- za każdą rozpoczętą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości

-za niepełną , ale rozpoczętą dobę :

- do 8 godzin przysługuje 1/2 diety

-ponad 8 godzin przysługuje dieta w pełnej wysokości

2. zwrot kosztów przejazdu i dojazdu /.../

3. zwrot kosztów za noclegi lub ryczałt 45 zł /nocleg liczony proporcjonalnie do ilości dni del. 12 noclegów/ m-c

Załącznik nr 5 do regulaminu racy k. 124 , 124v

Powodowi przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze za miesiąc październik 2014r. w kwocie 1022, 61 zł brutto -778,99 zł netto , ryczałt za nadgodziny 73,04 , ryczałt za godziny nocne 10, 35 zł, ryczałt za dyżury 1,22 zł – łącznie netto do wypłaty 58,44 zł .

Powodowi przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze za miesiąc listopad 2014r. w kwocie 1 680 zł brutto – 1237 , 20 zł netto; ryczałt za nadgodziny 120 zł brutto , 17 zł brutto ryczałt za godziny nocne , 2 zł brutto ryczałt za dyżury – łącznie netto 97,15 zł.

Powodowi przysługiwało za miesiąc grudzień – 1 dzień wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 80 zł brutto -69, 03 zł netto ; 5, 71 zł brutto ryczałt za nadgodziny ; 0,81 zł ryczałt za godziny nocne 0,10 zł ryczałt za dyżury , 430 , 10 zł ekwiwalent za urlop wypoczynkowy – łącznie do wypłaty 362, 88 zł

Dowód : lista płac za miesiąc październik 2014r. k. 34 , 35 ;Lista płac za miesiąc listopad 2014r. k. 36 , 37 ; lista płac za miesiąc grudzień 2014r. k. 38 , 39

Za podróże służbowe odbyte w okresie od 14 10 2014r. do 31 10 2014r. powodowi przysługiwały diety 30 zł x 18 = 540 zł oraz 7 ryczałtów za nocleg x 45 zł w kwocie 315 zł .

Za podróże służbowe odbyte w okresie od 3 11 2014r. do 1 12 2014r. powodowi przysługiwały diety 30 x 30 zł = 900 zł oraz 12 ryczałtów za noclegi x 45 zł = 540 zł , łącznie 1440 zł , której odbiór powód pokwitował z data 1 12 2014r.

Dowód : delegacja (...) k. 40-41; delegacja (...) k. 42-43, zeznania świadka E. K. k. 249-252 czas od 00:12:59 do 01:04 :29, przesłuchanie powoda k. 270-272 czas od 00 :23:41 do 00:50:28 ; przesłuchanie pozwanego k. 272-274 czas od 00 :50 :28 do 01 :25 :50

W dniu 10 11 2014r. pozwany przelał powodowi na konto bankowe 837 , 43 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego oraz ryczałtów za X 2014.

W dniu 20 11 2014r. pozwany zapłacił przelewem na konto powoda kwotę 530 zł za delegacje .

Dowód : przelew z dnia 20 11 2014r. k. 44

Pod koniec zatrudnienia powoda miała miejsce awaria kierowanego przez niego samochodu , wyciekł płyn chłodniczy, nastąpiło zamrożenie układu chłodzenia , K. G. (2) zalecił , aby powód dolewał wody i kontynuował zjazd , do powoda dołączył K. G. (2) , aby uzupełniać ciecz chłodzącą do układu chłodzenia . Po zjechaniu do P. na bazę miała miejsce niezręczna wymiana słów , po której ustalono , ze powód rozładuje ładunek i współpraca stron zostanie zakończona.

Dowód : zeznania świadka K. G. (2) k. 252-253 czas od 01 :06:12 do 01:23:18

W pokwitowaniu datowanym na dzień 1 12 2014r. powód poświadczył swoim podpisem , iż kwituje odbiór gotówki w kwocie 2091 , 26 zł jako wynagrodzenie za miesiąc listopad i grudzień 2014 wraz z ryczałtem i ekwiwalentem oraz wyrównanie delegacji krajowej za miesiąc listopad 2014r. Powód odebrał gotówkę w obecności E. K. , kwota 2091, 26 zł została wypłacona powodowi w biurze pozwanego przez pozwanego .

Dowód : pokwitowanie z dnia 1 12 2014r. k. 113, zeznania świadka E. K. k. 249-252 czas od 00:12:59 do 01: 04 :29, przesłuchanie powoda k. 270-272 czas od 00:23:41 do 00:50:28, przesłuchanie pozwanego k. 272-274 czas od 00 :50 :28 do 01 :25 :50

Strony w dniu 1 12 2014r. rozwiązały łączącą je umowę o pracę na mocy porozumienia stron.

Dowód : pismo z dnia 1 12 2014r. rozwiązaniu umowy o prace- akta osobowe powoda k. 2 c

W dniu 1 12 2014r. pozwany wystawił powodowi świadectwo pracy , w którym zostało stwierdzone , że powód K. B. był zatrudniony w G. w okresie od 14 10 2014r. do 1 12 2014r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego , a stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania art. 30 § 1 pkt 1 na mocy porozumienia stron , a w okresie zatrudnienia pracownik wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze – wypłacono ekwiwalent za 5 dni.

Dowód : świadectwo pracy z 1 12 2014r. k. 8

W dniu 15 12 2014r. powód zgłosił skargę do Okręgowego Inspektoratu Pracy w G. na brak wypłaty wynagrodzenia za miesiąc listopad 2014r. brak wypłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop .

Dowód : zgłoszenie skargi k. 9 -10

W odpowiedzi na skargę powoda Państwowa Inspekcja Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w G. wskazała, iż na podstawie okazanych list płac za okres zatrudnienia ustalono :

- w miesiącu październiku 2014r. naliczono wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 022, 61 zł brutto – do wypłaty 778, 99 zł oraz dodatkowe składniki / ryczałt za pracę w porze nocnej , ryczałt za pracę w godzinach nadliczbowych oraz ryczałt za dyżury / w łącznej kwocie 84, 61 zł brutto – do wypłaty 58,44 zł , łącznie do wypłaty 837, 43 zł , wskazaną kwotę przelano na rachunek bankowy w dniu 10 11 2014r.

-w miesiącu listopadzie 2014r. naliczono wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1680 zł brutto – do wypłaty 1237, 20 zł oraz dodatkowe składniki / ryczałt za pracę w porze nocnej , ryczałt za prace w godzinach nadliczbowych oraz ryczałt za dyżury w łącznej kwocie 139 zł brutto – do wypłaty 97,15 zł ; łącznie do wypłaty 1 334, 35 zł

- w miesiącu grudniu 2014r. naliczono wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 80 zł brutto – do wypłaty 69,03 zł oraz dodatkowe składniki – ryczałt za pracę porze nocnej ; ryczałt za prace w godzinach nadliczbowych oraz ryczałt za dyżury w łącznej kwocie 6m, 62 zł brutto i ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 430 , 10 zł brutto – do wypłaty 362 , 88 zł ; łącznie do wypłaty 431, 91 zł

Z naliczeń miesiąca listopada 2014r. oraz grudnia 2014r. wynika , iż winna być powodowi wypłacona kwota 1 766, 26 zł . Pracodawca okazał potwierdzenie odbioru przez powoda kwoty 2091, 26 zł tytułem wynagrodzenia za miesiące listopad i grudzień 2014r. wraz z ryczałtami oraz ekwiwalentem oraz wyrównanie do delegacji krajowej / wyrównanie wyniosło 325 zł , na potwierdzeniu widnieje podpis powoda.

Ponadto z okazanych rozliczeń delegacji z okresu zatrudnienia wynika , że powód odbył dwie podróże służbowe i tak :

- wyjazd służbowy nr (...) na czas 14 10 2014 -31 10 2014 naliczono dietę w wysokości 540 zł oraz ryczałt za noclegi w kwocie 315 zł ; łącznie do wypłaty 855 zł , z czego 325 zł wypłacono w dniu 1 12 2014r. jako wyrównanie i 530 zł przelano na rachunek bankowy w dniu 20 11 2014r.

-wyjazd służbowy nr (...) na czas 3 11 2014 -1 12 2014 ; naliczono dietę w wysokości 900 zł oraz ryczałt za noclegi w kwocie 540 zł ; łącznie do wypłaty 1 440 zł ; kwotę wypłacono w dniu 1 12 2014r. ; na delegacji widnieje podpis powoda potwierdzający odbiór powyższej kwoty .

Dowód : pismo Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w G. k. 11-12, protokół kontroli k. 22-30

Powód w odpowiedzi na powyższe pismo wskazał, iż nie otrzymał wynagrodzenia za listopad i grudzień 2014r. ani ekwiwalentu z urlop wypoczynkowy .

Dowód : pismo powoda z dnia 27 01 2015r. k. 13

W piśmie z dnia 27 01 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 2 500 zł netto tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od 1 11 2014r. do 1 12 2014r. oraz do zapłaty kwoty 90 zł za wykonane połączenia telefoniczne z prywatnego telefonu powoda w sprawach służbowych oraz do sprostowania świadectwa pracy , albowiem powód nie otrzymał ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Dowód pismo powoda z dnia 27 01 2015r. k. 16 , 110 v

Powyższy stan faktyczny sprawy sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach osobowych powoda , których treść nie była kwestionowana , w szczególności jeżeli chodzi o ustalenia Państwowej Inspekcji Pracy , powód wskazywał natomiast odnośnie dokumentów w jego aktach osobowych , iż część dokumentów w aktach osobowych podpisał in blanco, czego w niniejszym procesie nie wykazał.

Art. 245 kpc stanowi , iż dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokumenty prywatne nie korzystają z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nich zawartych, ale poza domniemaniem autentyczności korzystają także z domniemania wyłączającego potrzebę dowodu, że osoba, która dokument podpisała, złożyła zawarte w nim oświadczenie. Co do obalenia tego domniemania oraz prawdziwości dokumentu prywatnego - por. uwagi do art. 253. Każda osoba mająca w tym interes prawny może

stwierdzić i dowodzić, że treść złożonych oświadczeń nie odpowiada stanowi rzeczywiściemu (por. post. SN z 15 kwietnia 1982 r., III CRN 65/82, LexPolonica nr 321180).

Dowód z dokumentu prywatnego jest samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 § 1. Komentarz Tadeusza Erecińskiego

Stan faktyczny sprawy sąd ustalił również na podstawie zeznań świadków :

- E. K. – pracownika pozwanego , która wskazała, iż powód przyszedł do biura pozwanego i w biurze świadek przygotowała dla powoda dokumenty związane z zatrudnieniem umowę o pracę , regulamin pracy i załączniki, inne regulacje związane z zatrudnieniem ; wypłacono powodowi wynagrodzenie, wskazała na rodzaj prowadzonej dokumentacji związanej z wypłatą wynagrodzenia i innych należności z tytułu świadczenia pracy , podała , iż przekazano powodowi gotówkę w ostatnim dniu zatrudnienia za pokwitowaniem z dnia 1 12 2014r. załączonym do akt osobowych powoda, oraz że wypłacono powodowi z tytułu delegacji nr (...) kwotę 1440 zł , podała również , że kierownicy otrzymują telefony służbowe co do zasady .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako zgodnym z treścią wypełnionych druków delegacji , przelewów , pokwitowania odbioru gotówki z dnia 1 12 2014r. , zeznaniami pozwanego . Wiarygodności zeznań świadka nie podważa fakt , iż świadek pozostaje w faktycznym związku z pozwanym , powód nie zaferował dowodów bezpośrednich podważających zeznania świadka poza własnym przesłuchaniem , natomiast przesłuchanie żony powoda – osoby bliskiej dla powoda nie stanowi dowodu bezpośredniego , a dowód pośredni o niższej mocy dowodowej.

Sąd po części oparł się na zeznaniach świadka K. G. (2), który wskazał, iż nie był świadkiem podpisywania przez powoda dokumentów zatrudnienia , wskazał, iż sprawy dokumentów załatwia się w biurze , ani nie wie , czy pracownicy otrzymują należności na konto czy w gotówce , okoliczności związane z podpisywaniem umowy o pracę i przygotowywania innych dokumentów z powodem potwierdziła świadek E. K. . Świadek opisał sytuację związaną z awarią samochodu kierowanego przez powoda , podczas której nastąpiło zamrożenie układu chłodzenia i świadek zalecił powodowi dolewanie wody.

Sąd nie oparł się na zeznaniach świadka T. K. – świadka , który od powoda usłyszał, że powód nie otrzymał wynagrodzenia, zeznania te nie są zgodne z treścią załączonych dokumentów opatrzonej podpisem powoda, zeznaniami świadka E. K. , ponadto zeznania te nie są na tyle jasne i precyzyjne , aby mogły stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie , świadek sam wskazuje , że nie sprawdzał to , co podpisuje i nie sprawdził, czy wynagrodzenie którego wedle jego wiedzy nie otrzymał przekazane zostało na konto komornika , jak świadkowi powiedział pozwany.

Podobnie sąd nie oparł się na zeznaniach świadka A. B.- żony powoda , która również informacje o nieotrzymaniu przez powoda wynagrodzenia i rozwiązaniu umowy o pracę otrzymała od powoda , świadek jest również jedynie świadkiem ze słyszenia , zeznania te niezgodne są z treścią dokumentów w postaci rozwiązania umowy o pracę oraz pokwitowania odbioru kwoty w dniu 1 12 2014r. Ponadto zeznania te niezgodne są z zeznaniami świadka E. K.

Sąd nie oparł się również na zeznaniach świadka T. D., byłego pracownika pozwanego, który również nie był świadkiem ani zawierania przez powoda umowy o pracę , ani wypłaty powodowi należności z tytułu umowy o pracę , jak też i świadkiem ponoszenia przez powoda dodatkowych kosztów związanych z wykonywaniem umowy o pracę, zeznania świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponadto świadek nie pamiętał dokładnie nawet okoliczności związanych z własną umową

W większości sąd nie oparł się i nie dał wiary zeznaniom powoda , albowiem niezgodne są one z treścią dokumentów opatrzonej podpisem powoda kwitującym zapłatę na rzecz powoda należności dochodzonych pozwem. Ponadto powód nie wykazał ani poniesionych kosztów służbowych rozmów telefonicznych ani kosztów zakupu 20 litrów wody przy pomocy innych środków dowodowych poza własnym przesłuchaniem .

Sąd oparł się na zeznaniach pozwanego , były one zgodne z zeznaniami świadka E. K. , pokwitowaniem odbioru przez powoda należności w dniu 1 12 2014r.

W zakresie załączonych faktur VAT i bilingów powoda sąd zważył, iż z faktur tych i bilingów nie wynikają koszty połączeń służbowych powoda w kwocie 80 zł , na które się powód powołuje.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód wniósł o zapłatę kwot 1776, 26 zł i 1765 zł tytułem wynagrodzenia za listopad i grudzień 2014r. wraz z ryczałtami , ekwiwalentem za urlop oraz wyrównaniem delegacji krajowej za październik 2014r. – 2091, 26 zł , diet w kwocie 900 zł oraz ryczałtu z noclegi 540 zł , za służbowe rozmowy telefoniczne 80 zł , za zakup wody podczas awarii 50 zł , za paliwo do pracy 400zł.

Jednocześnie z dowodów zgromadzonych w sprawie wynika , iż pozwany – wypłacił powodowi całość należności z tytułu wynagrodzeń , ryczałtów i należności z tytułu podróży służbowych za XI i XII 2014r.

W miesiącu listopadzie 2014r. naliczono wynagrodzenie powodowi zasadnicze w kwocie 1680 zł brutto – do wypłaty 1237, 20 zł oraz dodatkowe składniki / ryczałt za pracę w porze nocnej , ryczałt za prace w godzinach nadliczbowych oraz ryczałt za dyżury w łącznej kwocie 139 zł brutto – do wypłaty 97,15 zł ; łącznie do wypłaty 1 334, 35 zł , w miesiącu grudniu 2014r. naliczono wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 80 zł brutto – do wypłaty 69,03 zł oraz dodatkowe składniki – ryczałt za pracę porze nocnej ; ryczałt za prace w godzinach nadliczbowych oraz ryczałt za dyżury w łącznej kwocie 6m, 62 zł brutto i ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 430, 10 zł brutto – do wypłaty 362, 88 zł ; łącznie do wypłaty 431, 91 zł .Z naliczeń miesiąca listopada 2014r. oraz grudnia 2014r. wynika , iż winna być powodowi wypłacona kwota 1 766, 26 zł . Pracodawca wypłacił powodowi kwotę 2091, 26 zł tytułem wynagrodzenia za miesiące listopad i grudzień 2014r. wraz z ryczałtami oraz ekwiwalentem oraz wyrównanie do delegacji krajowej - wyrównanie wyniosło 325 zł , na potwierdzeniu widnieje podpis powoda. Ponadto z okazanych rozliczeń delegacji z okresu zatrudnienia wynika , że powód odbył w listopadzie 2014r. podróż służbową nr (...) na czas 3 11 2014 -1 12 2014 ; naliczono dietę w wysokości 900 zł oraz ryczałt za noclegi w kwocie 540 zł ; łącznie do wypłaty 1 440 zł ; kwotę wypłacono w dniu 1 12 2014r. ; na delegacji widnieje podpis powoda potwierdzający odbiór powyższej kwoty.

Powód nie kwestionował wysokości kwot należnych mu z tytułu wynagrodzenia , ryczałtów i delegacji służbowych , a kwestionował jedynie wypłatę tych kwot wskazując , iż nie otrzymał w dniu 1 12 2014r. kwot wskazanych przez pracodawcę , co do których jednak pokwitował odbiór należności własnoręcznym podpisem.

Z uwagi na istnienie dokumentów z własnoręcznym podpisem powoda kwitującym odbiór wskazanych należności , jak i brak dowodów bezpośrednich przeciwnych poza przesłuchaniem powoda co do tego , że należności tych nie otrzymał , brak jest podstaw do uznania , że pracodawca powoda nie wypłacił powodowi wskazanych należności . Art. 246 i 247 (kpc) dają wyraz wyższości dowodu z dokumentu nad dowodem z przesłuchania świadków lub stron. Konieczność nadania czynnościom prawnym formy dokumentu zmusza uczestników czynności do starannego określenia swego stanowiska. Dokument utrwała treść czynności w chwili krytycznej dla jej powstania, a nie podlegając zmianom w czasie, umożliwia obiektywne odtworzenie przed sądem treści czynności prawnej, tak jak ją pierwotnie sprecyzowano. Uprzywilejowanie dokumentu jako środka dowodowego eliminuje więc niebezpieczeństwo wpływu na treść ustaleń sądu zniekształceń związanych z indywidualnymi cechami psychicznymi osób przesłuchiwanymi jako świadkowie lub strony. Dla sądu ograniczenie postępowania dowodowego do dokumentu może oznaczać uproszczenie postępowania i szybsze załatwienie sprawy. Jednakże niebezpieczeństwo powszechności formy pisemnej stwarza warunki do nadużywania jej już przy podejmowaniu czynności prawnych lub zamyka drogę do zbadania stanu rzeczy; dokument obejmuje tylko fakty spisane, a ponadto sąd zamiast wyjaśniać stan faktyczny sprawy często musi prowadzić postępowanie wpadkowe, dotyczące dopuszczalności poszczególnych dowodów (por. szerzej m.in. H. Mądrzak, Ograniczenia dowodowe przeciwko osnowie lub ponad osnową dokumentu a postulat wykrycia prawdy w

procesie cywilnym; K. Stefko, Stosunek dowodu z dokumentu do dowodów ze świadków; M. Tyczka, Ograniczenia dowodów ze świadków i z przesłuchania stron przeciwko dokumentom, w: Księga pamiątkowa ku czci K. Stefki).
Komentarz Tadeusza Erecińskiego

Z powyższych względów należało powództwo oddalić na mocy art. 80, 171, 151⁸ §2, 151¹ §4 k.p., art. 151⁵ kodeksu pracy a contrario. Ponadto zgodnie z treścią art. 21 a ustawy z dnia 16 04 2004r. o czasie pracy kierowców / Dz.U.2012.1155 / Kierowcy w podróży służbowej, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalone na zasadach określonych w przepisach art. 77⁵ § 3-5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.), zaś zgodnie z art. 2 pkt 7 ustawy -podróż służbowa – to każde zadanie służbowe polegające na wykonywaniu, na polecenie pracodawcy:

a)przewozu drogowego poza miejscowość, o której mowa w pkt 4 lit. a, lub

b) wyjazdu poza miejscowość, o której mowa w pkt 4 lit. a, w celu wykonania przewozu drogowego. / pkt a) oznacza siedzibę pracodawcy, na rzecz którego kierowca wykonuje swoje obowiązki, oraz inne miejsce prowadzenia działalności przez pracodawcę, w szczególności filie, przedstawicielstwa i oddziały.

Zgodnie z treścią powyższej regulacji powód odbywał w miesiącu kwietniu 2015r. podróże służbowe krajowe. Pozwany obowiązany był wypłacać powodowi należności z tytułu podróży służbowych. **Kodeks pracy w Art. 77⁵.** § 1 stanowi ,iż pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. § 2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju. Rozporządzenie powinno w szczególności określać wysokość diet, z uwzględnieniem czasu trwania podróży, a w przypadku podróży poza granicami kraju - walutę, w jakiej będzie ustalana dieta i limit na nocleg w poszczególnych państwach, a także warunki zwrotu kosztów przejazdów, noclegów i innych wydatków.

§ 3. Warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej pracownikowi zatrudnionemu u innego pracodawcy niż wymieniony w § 2 określa się w układzie zbiorowym pracy **lub w regulaminie wynagradzania albo** w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania.

§ 4. Postanowienia układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę nie mogą ustalać diety za dobę podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju w wysokości niższej niż dieta z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju określona dla pracownika, o którym mowa w § 2.

§ 5. W przypadku gdy układ zbiorowy pracy, regulamin wynagradzania lub umowa o pracę nie zawiera postanowień, o których mowa w § 3, pracownikowi przysługują należności na pokrycie kosztów podróży służbowej odpowiednio według przepisów, o których mowa w § 2.

Sąd zważył, iż zgodnie z załączonymi do akt dowodami pozwany wypłacił powodowi należności z tytułu krajowych podróży służbowych za miesiąc X i XI 2014r. zgodnie z treścią załącznika nr 5 do regulaminu pracy .

Sąd zważył, iż powód nie wykazał kosztów poniesionych w związku z prowadzeniem służbowych rozmów telefonicznych ze swojego telefonu. W szczególności nie potwierdzają tych kosztów załączone bilingi i faktury VAT k. 210- 244. Znaczna ilość połączeń oznaczona na bilingach znajduje się w pakiecie , ponadto wskazany został jedynie numer telefonu K. G. (2) .

Odnośnie zakupu wody powód nie przedstawił rachunku ani paragonu zakupu wody , sam zaś podał , że kupił 4 butle 5 litrowej wody , niezrozumiale jest zatem powoływanie kosztu w kwocie 50 zł , jest on znacznie wygórowany .

Jeżeli chodzi o koszty zakupu paliwa na dojazdy do pracy w kwocie 400 zł to powód sam nie wskazuje, aby strony łączyła umowa dotycząca zwrotu kosztów jego dojazdu do pracy, brak jest również w tym zakresie odpowiednich regulacji ustawowych.

Z powyższych względów należało i w tej części powództwo oddalić albowiem powód nie wykazał dochodzonych wydatków związanych ze służbowymi rozmowami telefonicznymi ani kosztu zakupu wody, co do kosztów dojazdów natomiast stron nie łączyła umowa.

Art. 232 kodeksu postępowania cywilnego stanowi, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76, z glosą A. Zielińskiego, Palestra 1998, nr 1-2, s. 204; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113; uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 grudnia 1997 r., II UKN 406/97, OSNAPiUS 1998, nr 21, poz. 643; wyrok SN z dnia 15 grudnia 1998 r., I CKN 944/97, Prok. i Pr.-wkl. 1999, nr 11-12, poz. 38; wyrok SN z dnia 7 lipca 1999 r., II CKN 417/98, Prok. i Pr.-wkl. 1999, nr 11-12, poz. 35; uzasadnienie wyroku SN z dnia 15 lipca 1999 r., I CKN 415/99, LEX nr 83805; wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662; postanowienie SN z dnia 28 września 1999 r., II CKN 269/99, Prok. i Pr.-wkl. 2000, nr 2, poz. 27; uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00, OSNP 2002, nr 10, poz. 251). Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (zob. wyrok SA w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., I ACa 613/12, LEX nr 1294695). Komentarz Tomasza Demendeckiego

W sprawie niniejszej to na powodzie leżał ciężar dowodu wykazania okoliczności, z których wywodzi zgłoszone w niniejszym procesie roszczenia finansowe. Z uwagi na fakt, iż powód okoliczności podawanych przez siebie w sposób nie budzący wątpliwości nie był w stanie wykazać, powództwo nie może zostać uwzględnione.

Sąd odstąpił jednak od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej na mocy art. 102 kpc mając na uwadze sytuację rodzinną powoda, jak i sposób prowadzenia przez pozwanego rozliczeń i dokumentacji płacowej, dawanie pracownikom do podpisu kartek papieru zamiast list płac przy odbiorze wynagrodzeń w gotówce, które pozwany uważa za prawidłowe, a w ocenie sądu jest nieprawidłowe i mylące, praktyka taka sprzyja powstawaniu nieścisłości i niedomówień i nie zasługuje na aprobatę.

W punkcie III orzeczono o kosztach sądowych na mocy art. 96 ust.1 pkt 4 i art. 97 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, koszty ponosi Skarb Państwa.